

ŽELJA DA SE BUDE PAKAO

Zo Brinvijer

Mojim odmetnicima;
mom ocu.
mojoj braći,
i mom K.

Dete kriminalac je provalilo vrata
koja vode u nebranjeno mesto. Hoće da se ta vrata
otvore ka najlepšem pejzažu na svetu; zahteva da
zatvor koji zaslužuje bude okrutan. Što će reći, dostojan
đavolskog napora potrebnog da bi se sagradio.

Žan Žene

Nikome ne želim da bude ja.
Samo ja sam u stanju de sebe trpim.
Znati toliko, videti toliko i
Ne reći ništa, apsolutno ništa

Robert Valser

Hteti da budeš muškarac? Ja sam bolja od toga. Ne
interesuje me penis. Ne interesuju me ni brada ni
testosteron, imam svu hrabrost i agresivnost koja
mi treba. Ali jasno da želim sve što jedan
muškarac može da poželi, kao muškarac u
svetu muškaraca, hoću da izazovem zakon.
Frontalno. Bez vrdanja i bez opravdanja. Hoću
da steknem više nego što su mi obećali u početku.
Neću da mi zapuše usta. Neću da bežim
od sukoba da bih sakrila svoju snagu i izbegla da izgubim
moju ženstvenost.

Virdžinija Despents

LICA

U Metraju, popravnom domu za malolentne
delinkvente, 1900.g.

ŽAN, 14 godina, zatvoren u Metraju na zahtev njegovih
poslednjih roditelja koji su ga usvojili.

PASKAL, ili idiot, 15 godina, osuđen zbog silovanja

MATIJE, 9 godina, osuđen zbog krađe.

SAMUEL, ili novi, 16 godina, osuđen zbog ubistva.

PAS, čuvar sektora B.

U Cirkusu Bufalo Bila, koji gostuje sa svojim programom
u mestu Metraj, u toku jedne od svojih turneja
po Evropi između 1887. i 1913. godine.

KALAMITI DŽEJN, odeva se, puca i pije kao muškarac.

Živi na granici zakona, zarađujući za život kako može.

Nepopraviva lažljivica i ludački zaljubljena i Divljeg Bila Hikoka,
od same sebe je napravila legendu Divljeg zapada.

U snu,

VILIJAM BONI, ili BILI KID (1859-1881) čuveni
američki bandit adolecent koga je

ludački progonio njegov prijatelj Pat Džeret. Peva
uz svoju harmoniku i gitaru koju ukrade od

Kalamiti Džejn

Jedan. Barut

U jednom uglu sobe 53 sektora B, u popravnom domu Metraj. Žan svojom rukom nišani Metjua i Paskala.

Žan; Ovo je pravi prvacati kolt 45, revolver sa granice koji je koristio Vilijam Boni, alijas Bili Kid. Možete da ga pipnete. Slušajte zvižduk poslednjeg metka jednog bandita adolscenta. Bili se ne penje na drveće, ne igra se žmurke, ne lovi guštere. Bili vrlo brzo otkrije šta je sve sposoban da uradi da bi preživeo. Naučio je da se revolver nikada ne vadi tek tako. Zna da su uvek ubija sprema, nikada sa leđa. Bili shvata da nikoga ne treba vređati ako metak ne ide iza reči. Bili ne gubi vreme, ne boji se. Pritiska oroz ne trepnuvši. Poslednje što čuju oni koji umiru, jeste svetli osmeh Bilija, koji se izmigolji između njegovih krivih ziba. Za dvadeset jednu godinu života, ubio je dvadeset jednog čoveka, ne računajući odvratne Indijance Apače iz Mekskalera.

Vetar podiže prašinu ravnice. Obris leša Bili Kida počinje da se ocrtava na pesku. Još uvek diše. Mrtvi dolaze da bi podhranili snove živih.

«Dižite zavesu,
spuštajte gaće,
Vilijam Boni,
igrati znaće».

Majkl Ondaatje; «Sabrana dela Bili Kida»

Dva. Wild West Show

Bufalo Bil postavlja svoju cirkusku šatru u blizini Metraja uz pomic Indijanaca i kauboja. Konji se odmaraju. Bili Kid se vrti oko prikolice Kalamti Džejn.

Kalamti; Prestani da se smeješ i kidaj odavde.

Bili; Jesi li sama?

Kalamti; Šta ti misliš.

Bili; Otvaraj smesta.

Kalamiti; Neću ni da te vidim.

Bili; To nije važno.

Kalamiti; Lopov!

Bili; Ućuti.

Kalamiti; Neću da ćutim, neću da ćutim, neću da ćutim.

Bili; Provaliću vrata.

Kalamiti; Pa otvorena su, idiote.

Bili; Kako se usuđuješ da mi tako govoriš?

Kalamiti; Pa ko si ti?

Bili; Više me se ne sećaš?

Kalamiti; Šta radiš ovde? Zar nisi mrtav?

Bili; Vratio sam se. Treba da sredim neke stvari. Potrebno mi je...

Kalamiti; Mene se stide, Bili.

Bili; Tiše.

Kalamiti; Da, stide me se. Zašto, kaži mi zašto. Nisam dobra, nisam dobra za Bufala, ni za njegov cirkus, njegov veliki cirkus. Nikome nisam dobra, čak ni tim smrdljivim Indijancima... Mislite da su vaše žene bolje od mene, verujete da vas čekaju u kući sa čistom pičkom. Bolje nemojte da se vratite. Nastavite da tragate za zlatom, obogatite se i nemojte nikada da se vratite u Ameriku. Žene uvek lažu, rađamo se sa prljavom pičkom. Herod je ubio sve dečake a devojčice je silovao. Vi, koji ste se rodili od tih silovanih devojčica, tražite žene sa trepavicama kao leptirima. Kaži mi istinu... Veliki Bufalo misli da je mnogo pametan, ali ne zna šta da radi sa ovim otpatkom. Moje srce u đubre... Pogledaj me. Bilo kog dana će da me ostavi na putu, kao i svi ostali. Pogledaj me, kažem ti. I prestani da se smeješ, kopile odvratno. Ako mi opet kažeš da spustim glas, prerezaću ti grkljan.

Bili; Dođi ovde.

Kalamiti; Hoćeš da me zagriješ, Bili? Hoćeš da me poljubiš? I dalje si jako mlad, ništa se nisi promenio. Poljubi me odmah, još uvek imam usta, krvi, pljuvačku, nisam sasvim suva, hoćeš li da vidiš? Mogu da ti uradim šta god hoćeš, Bili. Traži mi ono što ti najviše nedostaje. Muškarci imaju svoje potrebe, to sam jako rano naučila, i ne misli da sam zaboravila. To se nikada ne zaboravlja. Moj otac je takođe imao svojih potreba. Čak i Indijanci imaju svoje potrebe, ti prasci. Zadovoljavaju svoje potrebe pre nego što će ti odseći skalp. I treba zahvaliti. Uvak treba zahvaliti. Hvala Bili. Hvala oče. Hvala Herode. Devojčice su preživele zahvaljujući potrebama Heroda. Devojčice su preživela zato što su majke ćutale dok ih je Herod silovao. Svet postoji jer muškarci imaju svoje potrebe. Ne mislim da se sa bilo kim svađam zbog toga, koga je to briga. Umorna sam Bili, ali te neću izneveriti. Radi samnom šta god hoćeš, bilo kog dana će me ostaviti na putu. Svejedno je. Poljubi me, hajde. Pljuni me, svuci me голу, možeš da mi skineš pantalone, lako je to. Posle me izgrebi, ovako. Izgrizeš me, proždereš me. Nije mi važno što ti pena izlazi na usta. Ako hoćeš drhtaću, a ako ne, biću mirna. Neću vikati, obećavam, niti ću se znojiti. Ne mogu da lajem. Hajde Bili, kaži mi nešto. Jesi li to ti? Ako si ti, uradi nešto. Da ti sisam uvo. Ako hoćeš vrteću jezikom.

Bili; Jesi li spavala?

Kalamiti; Hoćeš da me biješ, jel to. Udri me, hajde. Spremna sam. Udri me jako.

Bili; Ne.

Kalamiti; Smrdim. Kaži mi istinu, smrdim. Smrdim na ranjenu košutu. Nemoj da me lažeš. Svi ste vi prevaranti, ništa drugo i ne znate. Jednog dana me vole, a drugog me ne vole. Jednog dana me uhvate, a drugog neće da znaju ništa za mene. Reci mi šta sam loše uradila.

Bili; Zašto si opet počela da piješ?

Kalamiti; Potrebno mi je da zaboravim, ali ne funkcioniše. Ne funkcioniše. Svaki dan se sve bolje sećam svega.

Bili; Ako ovako nastaviš, Bufalo ti večeras neće dati da izađeš na scenu...

Kalamiti; Ne, molim te. To ne može da mi zabrani, to je jedino što imam, ne može to da mi oduzme... To je jedini trenutak kad sve nestane, kad izađem na scenu nestane strah. I aplaudiraju mi, znaš, aplaudiraju mi do iznemoglosti. Još uvek nisu prestali da mi aplaudiraju od prošle noći. Ne možeš ni da izbrojiš minute koliko traje taj aplauz. To je

beskrajan aplauz. Svi ti Indijanci ne dobijaju ni pola aplauza koliko dobijam ja. Čak ni Bik Koji Sedi. Bufalo mu plaća sedam puta više nego meni, može da mu plati koliko mu volja. Nije mi važno. Oni vole mene, vole me. Da nije zbog njih, bila bih mrtva. Ovog meseca nisam videla ni jedan prokleti dolar.

Bili; Šta ćemo da radimo, Džejn?

Kalamiti; Kaži Bufalu da mi plati. Ići ću da spavam, obećavam ti. Sad odmah. I neću da popijem ni kapljicu više. Nikoga neću da vređam, ništa neću da slomim. Samo hoću da mi plate...i odeš mirno. Večeras ću igrati sa mojom starom puškom, igraću na sceni. Publika će biti zasenjena. Hej, ostavi tu flašu!

Bili; Nema ništa u njoj.

Kalamiti; Ali je moja! Kurvin sine! Moja flaša! Lopove! Varalico! Zar nisi mrtav? Vрати se u pakao odakle si izašao, i istruni tamo!

Bili; Spavaj.

Bili obriše prašinu sa gitare u ćošku i ponese je sa sobom.

Bili; (šapuće) Ovo je ono što mi treba.

Tri. Prvi napad zatvorskog čuvara.

U sali za ispitivanje sektora B, u Kaznenoj koloniji Metraj.

Pas; Znam sve. Ništa te neću pitati. Kad dođu novi treba da ih pitam. To je nepotrebna ceremonija. Ime. Godine. Visina. Težina. I pre svega, tvoji delikti. Tvoje delikte znam. Nisu drugačiji. Svi ste počinili iste gluposti. Krasti, silovati, ubiti. Hajde da preskočimo ispitivanje, bar jednom. Ništa te neću pitati. Tako me nećeš lagati. U tvoj karton ću upisati ono što smatram potrebnim. To što si u ovom trenutku tu ispred mene, to je zato što si đubre. Ovde, u Metraju, dolaze oni koje neće niko. Kad više ne znaju šta da rade sa vama, foveđu vas ovde. Pobjegli ste sa pravog puta, pobjegli ste tako daleko da je nemoguće da se vratite. U jednom času ste mislili da je to skretanje bila dobra ideja. Mislili ste da možete da živite izvan zakona. I ne samo da ste verovali da je to moguće, već da neće biti ni posledica. Mislili ste da vas niko neće pronaći jer je svet veliki, i mora da ima mesta gde možete da budete ono što jeste. Samo mladima može na pamet da padne takva glupost, da žive bez pravila. Pobjegli ste sa dobrog puta, i pre ili kasnije, dolazite u slepu ulicu; Metraj. Stvarno nisi čuo šta se govori o Metraju? Mnogi su oduševljeni da dođu ovde. Sećaš li se ubice sa reke? Taj jadni đavo je sve uverio da je mladost proveo ovde. Lagao je! Nemoj da me pitaš zašto, ali je lagao! Taj idiot je proglašen nevinim, nije udavio ni jednu od onih devojaka... Mogu da ti tvrdim da nikada nije nogom stupio u Metraj. Ne zaboravljam ni jednog od vas, ni jednog jedinog. Samuel, zar ne? Zoveš se Samuel, da ili ne?

Samuel; Da.

Pas; To si od onih. Voliš da me vređaš ćuteći. Nisi prvi. Volim kad dođete besni. 315. Od sad ćeš se zvati tako, 315. Brzo ćeš naučiti, kao i svi ostali. Već sutra ćeš prestati da me gledaš u oči. Za tri dana ćeš se ugasiti i bićeš moker pikavac. Hajde, svuci se. Ovaj trenutak je jako važan. Ostavi ovde sve što si doneo. Hajde, hajde, hajde. Dobro. Sad stvarno shvataš gde si došao, ko si ti a ko sam ja. Od sada ćeš postati korisno telo. Imaš 16 godina? Ćuti. Da, već 16 godina smetaš, koristiš trud drugih. Daj da ti vidim ruke. Nikada nisi radio. Samo lopovi imaju ovakve ruke. Lopovi i studenti. U svemu, lenja tela. Ako ima nešto što ne mogu da podnesem, to su lenja tela. Okreni se. Hajde, hajde,

hajde. Dobro. Ne znam mnogo stvari, ali znam da čitam i da ispitam jedno telo. Sad mi nije potrebno da gledam tvoje lice, ni da čujem tvoj glas. Lice uvek očvrsne. Glas se uvek zagasi. Ali telo... Telo je drugačije. Moj rad se sastoji u pretvaranju tvog lenjog tela u korisno telo. Kad je neko telo podčinjeno i produktivno, onda je korisno. Nije to tako jednostavno kao što izgleda. Sve se mnogo izmenilo, ovde u Metraju. Sad nam ne dozvoljavaju da upotrebljavamo bič. Mnogo je teže pretvoriti lenjo telo u korisno, a da se ne ostave tragovi. Mnogo je teže, treba više misliti, treba biti oprezniji. Treba biti oprezan svakog minuta, ne mogu sebi da dozvolim ni najmanju napažnju. Pre je bilo drugačije, nije bilo tako detaljno. Mnogo me je koštalo. Mnogo me je koštalo da radim bez biča. Šta je jedan čuvar bez biča, bez kamdžije, bez štapa, bez kože, bez konopca... Šta je jedan čovek bez oružja. Nisam spavao 13 noći. Tada se dogodilo nešto izvanredno, neobjašnjivo. Počeo sam da sanjam. Nikada pre nisam sanjao, nisam znao šta je to. Pričali su mi snove, ali im nikada nisam ništa verovao. Mislio sam da su to izmišljotine, stvari koje se izmisle ujutro. Nikada to pre nisam doživeo. Zamisliti a da ne moraš da uložiš nikakav napor. Bez volje. Bez kontrole. Počeo sam da sanjam. I sanjao sam kako da se radi bez biča ono što sam radio sa bičem. To mi nikada ne bi palo na pamet dok sam budan, nikada mi ne bi palo na pamet da tražim način da primenim potpuno istu količinu patnje i ponižavanja... Može da se meri, patnja može da se meri jednako kao što se meri temperatura bolesnog tela, ili brzina nekog tela koje trči. Treba biti jako precizan, znati tačno dokle može da se ide... 315! Ne slušaš me, zar ne? Da ili ne?

Samuel; Ne.

Pas; Znao sam. Znam sve. Mogu to da pročitam na tvom telu. Ne slušaš me jer nećeš da se uplašiš. Nećeš sad da počneš da drhtiš. Ali noćas, kad svi budu spavali, ti ćeš biti budan. Setićeš se svake moje reči i počćeš da drhtiš. Tada ćeš početi da se vrtiš. Sve prve noći su jednake. Ti misliš da si drugačiji, da nemaš ništa sa ostalima, da si čak i bolji od ostalih. Ali, provešćeš svoju prvu noć u Metraju isto kao i svi ostali; vrtiš se i drhtiš. Uzmi, obuci se. Hajde, hajde, hajde. Dobro. Nisu mogli da ti pronađu krivicu, ali si ipak ovde. Dao si im dovoljno razloga da misle da si opasan, i da ne možeš da ideš okolo slobodan, veselo, paleći kuće. Nisu mogli da ti nađu krivicu, bilo ko može da upali šibicu. To si uradio jako dobro. Ali su videli da ne voliš svoje roditelje, nisi voleo majku, jer ta krmača nije imala snage da ostavi onog vepra. Nisi voleo tog vepra jer uopšte nije ličio na tvog oca, a nije ni ispuštao flašu. Oni su to primetili. Primetili su i stvari su prestale da budu važne. Jedan čovek i jedna žena su bili živi spaljeni. Nisu te poslali ovde zato što si upalio jednu šibicu, ni zato što si se posle popeo u voz. Poslali su te ovde zato što ih nisi voleo, a sudije znaju kad neko ide stranputicom.

Samuel pljune.

Pas; Vidi, neka ti jedno bude jasno; meni je svejedno šta si uradio ili šta nisi uradio. Ja u tvoj karton zapišem šta mi se sviđa. Nije mi važno koliko si opasan. Ako me opet pogledaš u oči, poslaću te u samicu i stvar rešena. Kreći. Hajde, hajde, hajde. Ne! Čekaj. Kaži mi samo jedno. Jel' ti se dopalo? Jel' ti se dopalo da upališ šibicu?

Samuel; Mnogo!

Četiri. Tehnike bdenja.

Soba 53.

Paskal; Molim te...

Samuel; Ne znaš da budeš sam, jel' tako? Ti si od onih koji uvek samo smetaju, zar ne?

Paskal; Molim te...

Samuel; To što si idiot ne daje to pravo da smetaš.

Paskal; Pertle...

Samuel; Hoćeš da me zabaviš? Nije mi potrebno da me iko zabavlja.

Paskal; Hoćeš da mi zavažeš pertle?

Samuel; Briši.

Matije; Polako, ne ujeda.

Samuel; Pazi, nisam od poverenja. I ne stidim se toga. Udalji se od mene, ne mogu da trpim idiote kao što si ti.

Matije; Paskal je drugačiji.

Samuel; Razbesne me. Samo traže nešto, sline i zapitkuju.

Žan; Odakle si?

Samuel; Ti si takođe idiot? Da me nisi ništa pitao.

Paskal; Da me nisi ništa pitao...

Žan; Svejedno je. Pre ili kasnije, ovde se na kraju sve sazna.

Samuel; Ne poznajete me, ne znate ko sam. Nemam nož i nije i ni potreban. Ako mi se bilo ko od vas približi više nego što treba, pokajaće se.

Žan; Jesi li kriv?

Samuel; Šta ti misliš?

Žan; Ne brini, svi smo krivi.

Paskal; Svi, svi, svi!

Žan; Nema povratka nazad. Niko nije ovde greškom. Ne postoje greške.

Paskal; Ne postoje greške!

Žan; Mrzeti nije greška. Ni trčati, bežati, lajati, kopati, spaliti, ćutati, udarati, vređati, odupreti se, podceniti, tući, zaboraviti, udaviti ili lagati. Želeti takođe nije greška.

Samuel se okrene.

Paskal; Ne zatvaraj oči!

Žan; Treba pokušati da se ne spava. Ako zaspiš, gotovo si.

Paskal; Ovaj Pas ti uđe u glavu ako zaspiš.

Samuel; Gluposti.

Matije; Misliš da si previše pametan.

Samuel; Već sam bio na mestima kao što je ovo. Znam da sad počinju znojenje, noći, jecaji, kazne, tuče, vežbe, rad... Život je za mene gotov. Ili sam slobodan ili nisam ništa.

Žan; Ovde unutra možeš da budeš slobodan ako hoćeš. Treba početi sa bdenjem. Ako hoćeš, možemo da ti pričamo šta radimo da ne bi zaspali.

Matije; Nemoj ništa da mu pričaš, gore po njega.

Žan; (Paskalu) Šta ti pričaš?

Paskal; Pričaj mu, pričaj mu, pričaj mu.

Matije; A ako to kaže Psu?

Žan; Misliš da je takav? Jesi li od takvih? Jesi li od onih tastera koji pričaju sve što čuju kako bi postigli nešto više od ostalih, i koji na kraju završe sprženog jezika? Izgledaš prilično pametnije. Ne verujem da si od takvih.

Paskal; Takvi uvek veoma loše završe, veoma loše. Poslednji od tih se obesio u kupatilu.

Matije; Ćuti.

Paskal; Ne lažem!

Matije; Nisam rekao da lažeš, rekao sam da ućutiš.

Paskal; Jedne noći je uzeo čaršaf i uvio ga evo ovako, i nikome ništa nije rekao. Matije ga je pronašao ujutro, naduven i crven, gleda u bele pločice. I počeo si da vičeš, sećaš se Matije, sećaš se? Vikao si aaaaahhhh! Onda je došao Pas, pa su tog odneli. I više nismo o njemu govorili. Kako se zvao?

Matije; Ne govorimo o onima koji su otišli.

Paskal; Ali, kako se zvao? Sećaš se?

Matije; 308.

Žan; Paskal!

Paskal; Ne govorimo o onima koji su otišli, znam, samo to ponekad zaboravim.

Žan; Dođi.

Žan kaže nešto na uvo Paskalu. Paskalu se to čini izvanrednom idejom, i izvadi isečke iz Žanovih novina. Žan, Paskal i Matije pred licima ubica.

Paskal; Čitaj, hajde čitaj.

Žan; Kasapin sa Pigala. Priznaje na sudu da je kriv, ništa ne poriče. Kaže da mu se dopada zvuk noža kad prolazi kroz meso. Stavi kurac u bilo koje mesto, kaže; «rupa je rupa, svejedno kakva». Posle rvanja i tuče, počinje uživanje. U toj poslednjoj sekundi, dok nestaje život, dostiže orgazam. Ne mogu da identifikuju sve njegove žrtve jer ih je iseckao na komade, pre nego što ih je sakrio po rupama u kanalizaciji.

Matije; A ovaj?

Paskal; Mnogo je mršav.

Matije; Izgleda kao pas koji je izgubio njuh.

Žan; Lovac na starce. Kaže da mu je Bog naredio da traži najstarije. Kuca na vrata sa Biblijom u ruci, a oni mu sa oduševljenjem otvore. Kaže da je došao da pomogne slabima, da ih poštedi neke godine patnje. Njegov posao je da čini pravdu, ima ljudi koji su previše vremena na zemlji, i na kraju smetaju. Treba odvojiti žito od kukolja. Treba napraviti dobro čišćenje. Smesta se uspravaju dok im čita propovedi, i udavi ih jastučetom natopljenim tečnim deterdžentom.

Matije; Ovaj mi je najdraži.

Paskal; Koji?

Matije; Zver iz parka Šartre.

Žan; Obeća klošarima džabe alkohol, i povede ih u najtamnije delove parka, zaustavi se kad se više ne vide zgrade da trepere. Tamo nema izloga, nema kola, nema svetlećih reklama, nema vike, nema vrata ni prozora ni krovova, nema nikoga ko gleda ono što ne treba da gleda. Izvadi flašu votke i sluša kako puca lobanja jadnika u sred tišine. Odseče im nos ili uši, i pojede to pre nego što ih baci u reku.

Paskal; Umro je u zatvoru, jel' tako?

Žan; Dogodilo mu se što i vatri; kad gori mora da proguta, a kad ne može da guta gasi se neizbežno. Bio je u zatvoru samo tri dana.

Paskal; Prošle noći si to drugačije čitao.

Žan; Može da bude.

Matije; Ko je tebi danas najdraži?

Paskal; Ovaj.

Žan; Ludak sa čekićem.

Matije; Zašto?

Paskal; Oči. Oči su mu skupljene, kao moje, nestaju.

Matije; Čitaj.

Žan; Ima potrebu da umlati fukse. Nikada nije video pravu pičku ali ne može da izdrži njihov miris, zveckanje njihovih narukvica, glatku kožu, vazdušaste suknje, našminkane oči kao za rođendan kako mu gledaju u potiljak. Kaže da dobije nekontrolisane ospice kad se neka od njih približava ljuljajući se. Žene su kao ose, treba svršiti sa rojem. Napred. Samo jedan udarac čekićem protiv vulgarnosti i nečistoće. Ne može to da izbegne, kaže da ne može to da izbegne.

Paskal; Meni ose ne smetaju.

Matije; Produži.

Žan; Dete slomljenog jezika. Nije rođeno nemo, ali niko ga nikada nije čuo da je reč prozborio. Njegove žrtve su bila deca manja od njega, pre svega bebe. Probao je sve; pračke, nokte, zemlju, konopce, noževe, stakla, cevi, eksere, grane, makaze, zube, lance, alkohol...Poslednjoj je zakucao čigru u levo oko kada je neko čuo plač, zbog čega je morao trkom da pobjegne ostavljajući bebu u životu i izmasakriranog lica. Neka gospođa ga je gađala kamenom kad su ga vodili ovamo, i umro je pre nego što je došao.

Matije; Nemaš nekog novog?

Žan; Da, ovog.

Paskal; Nema fotku.

Žan; To nije tako važno.

Paskal; Kad nemaju fotku, ne razumem šta čitaš.

Matije; Šta kaže?

Žan čita za sebe.

Paskal; Čitaj, hajde, čitaj.

Žan; Zašto njega ne pitaš šta kažu ovde?

Matije odnese isečak Samuelu. Samule pročita i zgužva isečak.

Samuel; Odakli ti ovo?

Žan; Kad budeš ovde duže vremena, znaćeš kako da dobiješ neke stvari. Neće te koštati.

Matije pokušava da uzme isečak. Samuel ga sažvaće pa ga ispu ljune.

Žan; Ti si jedan od onih koji nikada ne gube srce, jel' tako? Čuvaš ga za sebe, pažljivo ga čuvaš i mumificiraš ga. Nemaš rana.

Matije; Nema Psa na vidiku.

Paskal; Pričamo o ubicama i ranjavamo se samo da ne bi zaspali.

Samuel na kraju stane otvoren. Svi se sprema.

Samuel; (Žanu) Samo ti. Ovaj idiot, dalje.

Žan; Veži mu pre pertle.

Samuel zavezuje svoje pertle. Žan rani Samuela.

Samuel; Trebalo bi da ti razbijem njušku.

Pet. Vežbe osuđenih.

Svi trče u dvorištu Metraja. Matije je pao. Kašlje, kašlje, kašlje.

Pas; Imaš ravnotežu zahvajući lavirintu uha. Ako ti ga smrskam, nećeš moći da stojiš na nogama a da ne padneš. Misli na to, i iskoristi to. Iskoristi to što imaš ravnotežu i nemoj da se praviš budala. Hoću to da vidim. Sada. Šta vi drugi gledate?

Matije se priključi ostalima koji trče.

Pas; Ko hoće da prestane da trči u ovom momentu, može da stane. Ali više nikada neće moći da trči. Ko hoće da prestane da trči, ostaće gluv. Hajde, hajde, hajde. Dobro. Već znate da telo sa razvaljenim sluhom ne vredi ništa, nije korisno. Nije korisno telo. Razvaljeno uvo je bolest koja pokvari svakoga, pogodi mozak, nerve, mišiće. Jedna bolest kao ta je dovoljna da vas se pošalje u ludnicu. Iz ludnice se ne izlazi. Može da se izađe iz Metraja, ali iz ludnice, ne. Ko opet padne, zna šta ga čeka. 315! 13 sklekova! Bez mrmjanja! Broj ih naglas!

Samuel broji sklekove. Bes. Paskal se trudi, čini sve što može. Iscrpljen je. Žan trči svim svojim srcem. Matije pokušava da se oslobodi treninga, guši se. Hitne misli. Pas ne čuje, tu je i nije tu.

Matije; Neki broje dane koje su preveli ovde. Drugi broje dane koji im preostaju do izlaska. Ili koliko puta su našli zrno pasulja u supi. Ima više njih koji broje cigarete. Mnog broje krugove koje se pretrčali po dvorištu, sklekove ili grčeve koje su imali kad su ih radili. Ima jedan koji broji crteže koje su neki napravili na zidu. Drugi broji koliko puta nedeljno povraća. Ja nemam ništa ovde da brojim. Na ulici, da. Brojao sam stvari koje sam ukrao drugima, brojali smo ih pre nego što smo ih davali Vuku. Znam tačno šta sam sve ukrao u mom životu. Nedostaju mi ulica i poslovi. Prosjaci na čoškovima, prekupci ispod mosta, varalice, prevaranti sa kockama, mučkaroši na vašarima, njuškala, gubitnici koji troše svoje bedne plate na poslednju kartu, pijanci... Svi oni su moji očevi. Znam da višta više neću brojati. Ali to nije ono najgore. Najgore što može da mi se dogodi je to da mi se više ništa ne dogodi. Jer, živ odavde neću izaći. Svaki dan pljujem sve više krvi. I ne znam šta da radim. Potrebno mi je da se neko seti mene. Samuel; Imam dovoljno mišića. Nemam zašto da bilo kome nešto dokazujem. Ne interesuju me pederi.

Paskal; Pseto, jarče. Nemoj mene da gledaš, nemoj mene da gledaš. Mogu da trčim isto kao i ostali. Jednako dobro. Čak i bolje. Mnogo bolje nego ostali. Pseto, jarče. Mogu da budem najbrži. I najjači. Najjači, najjači, najjači. Samo treba da se koncentrišem, da ne mislim na druge stvari. Da ne mislim na krv, ni na krike, da ne mislim na pisma moje majke, da ne mislim da mi se smeju, da ne mislim da me niko ne voli, da me teraju sa svakog mesta, da ne mogu da plaćem, da ničemu ne služim, da ne mislim zašto. Da ne mislim zašto... Uvak kad počnem da mislim, završim misleći zašto. Zašto sam ovde. I zbog čega. Zbog čega, zbog čega, zbog čega. Posle me toliko boli glava da samo mogu da udaram glavom o zid, sve se smrači, krv, krici. Onda opet mislim... I smirim se kad završim da mislim na sve stvari koje mislim, i više ne treba da se koncentrišem.

Pas; (Paskalu) 17 sklekova!

Paskal ih broji glasno.

Matije; 1825 komada hleba, 396 maramica, 1293 sata, 937 zlatnih lanaca. 89 prstenova, 1495 novčanika, 23 ključa, 1 slika, 43 svećnjaka, 7 lampi, 1 jagnje, 9346 moneta, 4537

novčanica, 2870 cigara, 3 Biblije, 126 novina, 978 noževa, 8 srebrnih escajga, 563 lule, 67 flaša likera, 43 sapuna, 2321 jabuku, 4 šešira, 85 flaša sirupa protiv kašlja, 93 ljubavna pisma, 1 kaput.

Žan; Potrebno mi je da trčim i da pobeegnem. Nemam roditelje. Da pobeegnem od svog srca, od mojih nogu, moje jetre. Trčati i pobeći. Daleko do mene. A posle se vratiti. Uvek se vratim. Ovde nema zidova. Lako je kidnuti. Trčiš kroz šumu i progone te ko jelena. Zašto nas progone. Podcene nas i napuste. A onda nas progone u ime nekog morala koji niko ne primenjuje. To niko ne može da razume. Niko, niko od vas, sveštenika, profesora, lekara, čuvara, sudija, niko od vas se potpuno ne predaje Vrlini, ili potpuno Zlu. Niko, niko od vas ne može da me ukroti. Kasno je. Odbacujem svet koji me odbacuje. Strašno se udaljavam od vas, udaljavam se trčeći od vaših zakona... Kršten sam od strane sudija sa najlepšim imenom; neprilagodljiv. Moje telo nije lenjo niti je breskorisno. Moje telo treba samo da trči da bi nestalo. Da bude leš koji niko ne može da identifikuje. Trčati i pobeći da bi se sve videlo roze.

Pas; Niste niko i ništa, ali Bog vas vidi. Bog vas vidi. Vaša tela mogu samo da mu se gade. Ako se potrudite i trčite, možda ću da vas nagradim. To se zove rehabilitacija. Trčati i raditi da bi se postigao jedana banalana život. To je vaša nagrada, jedan banalan život, to je jedino što možete da očekujete. A moja dužnost je da to postignete. Moj banalan život žrtvovan radi vaših banalnih života.

Matije pokušava da stane da trči kad Pas to ne vidi.

Žan; Sigurno je da mene ne vidi. Znao bi da hoću više da trčim, da slomim kosti, da spržim oči, da raspam kožu. Sigurno je da mene ne vidi. Bog ne vidi isključene. Bog ne može da čuva one koji trče na marginama sveta.

Pas dune u pištaljku. Svi stanu. Pas ih svrsta.

Pas; Ti! Misliš da si najpametniji od svih? Pametniji od ostalih? Pametniji od mene? Da ili ne? Odgovaraj! Da ili ne?

Kašalj Metijea nema kraja.

Matije; Ne.

Pas; Onda, zašto se trudiš da trčiš manje? Ne mogu da podnesem lenja tela, čim se okrenem prestanu da funkcionišu... Odgovaraj! Misliš da te niko ne vidi?

Matije; Ne.

Pas; Ne, šta.

Matije; Znam da me Bog vidi.

Pas; Tačno! A ko je ovde Bog? Ko je Bog? Odgovaraj! Ko je Bog? Ko je Bog? 315! Šta gledaš? Misliš da uživam u mom poslu, zar ne? Grešite. Nije slavno kažnjavati. Niko ne priznaje moj trud. Moje žrtvovanje. Ti! Korak napred! Šta više voliš? Da kažnjavaš ili da budeš kažnjen?

Psakal; Kazniti ili biti kažnjen...

Pas; Odgovaraj!

Paskal; Ne razumem.

Pas; Neću da ostavim ni traga na vašim telima. Biće to kao neka beznačajna svađa.

Paskal; Ali...

Pas; Kazni ga ti.

Paskal; Koga?

Pas; Hajde, hajde, hajde.
Paskal; Matije...
Pas; Hoću samo da probaš. Uzmi.

Paskal uzima kamen. Čini više pokušaja, podiže ruku, počinje da se znoji. Ne može. Grč. Viče. Kamen pada. Potrči da pobegne. Matije i Samuel uspevaju da ga zaustave. Paskal se udara po glavi da bi se smirio. Krv. U vrsti ostaje samo Žan.

Žan; Kazni me.
Pas; Plati mi. Ako hoćeš da te kaznim, plati mi.
Žan; Ja sam kradljivac, doušnik, izdajnik, prljavo kopile, njuškalo, degradiran, skitnica, delinkvent, prezren i pokvaren, predan bludu, snovima i željama. Zaslužujem svaku kaznu.
Pas; Ovde nema ništa džabe, nema kad ko hoće.

Pas počne da udara Žana kamenom. Žan ne pruža otpor.

Žan; Ničega se ne stidim. Sačuvaću netaknutom moju pobunu. Nikada neću ostariti. Uvek ću biti na strani zločina. Pomoći ću deci da i dalje krše vaše zakone. Nebo se otvara. Čujem muziku, muzika pada kao kiša. Muzika me grli, kao da je moje telo telo neke device koja prvi put čuje neku očajničku pesmu. Lavirint uha to ne može da izdrži, ne izdržava lepotu, ne izdržava...

Udarci su sve ječi. Bili se pojavljuje kao duh ispred Žana.

Bili (*peva*); Ako hoćeš da pustiš da te ubiju,
samo treba da napuniš šaržer
i da ga isprazniš
sve do poslednjeg metka
i da staneš sam i nenaoružan
ispred bilo kog magarca.

Ali ne varaj se
nedaj da drugi
pričaju tvoju priču.
Nedaj da drugi
pričaju šta im je volja
jer će pričati samo laži.

I kad legneš u grob
više nećeš moći da ustaneš i da kažeš;
To nije bilo tako!
To nije bilo tako!

Dakle, ne gubi živce
i zapevaj smanom;
uvek sam spreman da umrem
ali danas nije taj dan.

Blagoslovili su me mrtvi

koji hoće ostvetu.
Imam žeđ u krvi...
Sanjaćeš me, kurvin sine!
Sanjaćeš me!

Šest. Neuspeo odlazak u cirkus.

Pas dovlači golog Paskala.

Pas; Ko je to bio? Ko je to bio?

Paskal; Niko.

Pas; Diž'te se iz kreveta!

Matije; Boli me stomak.

Pas; Šta radite odeveni? Zar sada spavate odeveni? Sad spavate u cipelama?

Paskal; Mene tekođe boli. Mnogo.

Pas; Ako je zarazno poslaću te u samicu i stvar rešena, jel' to hoćete? 315! Imaš nešto da kažeš? Ti! Zašto dozvoljavaš da ti ovo rade?

Paskal; Niko mi ništa nije uradio.

Pas; Vрати im istom merom.

Paskal; Zašto?

Pas; Pogledaj se. Nećeš da stojiš ovde i da čekaš. Uz zid, svi. Hajde, hajde, hajde.

Paskal skida do gola Samuela, Matijea i Žana.

Pas; Zašto se sve događa noću? Ko to može da mi objasni? Zar niste umorni? Zar niste dovoljno umorni? Toliko se trudim, toliko se trudim da zamorim vaša glupa tela. Trudim se da iscrpim i smirim vaša mlada tela. I nikada nije dovoljno. Ja sam samo običan stražar, nisam dželat. Pravi dželiti više ne postoje. Moj otac je bio dželat, i otac mog oca. Moj otac je ubijao jednog glupog revolucionara kad me je majka rodila i pala u agoniju. Pre je to bio veliki spektakl. I nije trebalo da se plati kao za cirkus. Cirkus je sve laž. Sve trikovi. Giljotina je stvarna. Giljotina padne i odseče gavu u visini četvrtog vratnog pršljena. Giljotina je stvarna, tako stvarna da u toku narednih trideset sekundi glava i dalje živi, i možeš da vidiš mrtvacu kako trepće. «Smrt buržoaskom društvu, živeo anarhizam!» To je rekao pre nego što je umro, taj terorista koji je podmetnuo bombu u nacionalnoj Skupštini. Kakva budalaština, umreti za neku ideju. Bio je to poslednji posao mog oca. Moj otac, koji me je toliko podcenjivao zato što sam stražar. Prosti stražar, bednik. Ja sam bednik koji žrtvuje svoj banalni život da bi uništio dečju delinkvenciju. Toliko se trudim, toliko se trudim da izmorim vaša glupa tela, da uništim vaš nagon. Na sreću, vi nemate ideja, jel' tako? Nemate čudnih ideja. Ne može da se bude anarhista a tako mlad. Samo ste lenja tela, bez čudnih ideja. Ne možete da imate čudne ideje jer radite bez stajanja, dođete ovde da bi naučili neki zanat i da vas popravimo. Ne možete ni na šta da mislite, nemate vremena da mislite. Nemate vremena da imate čudne ideje. I kad biste imali na stotine čudnih ideja, ne biste uspeali da me iko istera odavde. Metraj je moj život. Metraj je moja kuća. Niko od vas nema kuću. Ne znate šta je to imati kuću. Znam da nešto spremate, to znam. Znam sve. Ali, mene niko neće isterati iz moje kuće. Ako ima nešto što ne podnosim to su lenja tela, koja su pobjegla sa dobrog puta i nameravaju da povuku ostatak čovečanstva u pakao. Ko hoće da ide u šetnju, ići će sam. Znam da je to ono što hoćete. Da ili ne? Da idete u šetnju. I ja takođe volim da izađem u šetnju. Iznad svega, volim da idem u lov. Loviti begunce je

jako zabavno. Upalimo baklje i trčimo po šumi. Šuma je puna zamki. Znamo kako da begunce nateramo na njih. To je lako. To su zamke za jelene. Ostalo je jako malo jelena, ali i dalje ima mnogo zamki. To mu dođe isto kao i giljotina. Veoma sličan mehanizam. Ja ih lično pripremam, postavljam i održavam. To radim u slobodne dane. Jako dobro, Paskal. Sva moja tela gola dok ostatak Metraja spava. Korak napred. Noćas se menjau pravila. Noćas ima nekih veoma specijalnih pravila, i veoma jednostavnih. Mnogo ćemo uživati. Vi i ja. Broj 1! Obavezno je igrati. Broj 2! Zabranjeno je odustati. Broj 3! Zabranjeno je pokriti se. Broj 4! Samo jedan će osvojiti nagradu.

Paskal; Nagradu?

Pas; Broj 5! Ovo pravilo već poznajete. Možete da govorite samo da bi mi odgovorili... Počinjemo. Skini ruke. Ne stidi se. Poznajem vaša tela bolje nego Bog. Gledam vas pažljivo dok trčite, radite sklekove, radite, dok se svađate i tuširate. Ko ima najviše dlaka? Odgovori.

Matije; Samuel ima najviše dlaka.

Paskal; Kakva nagrada?

Pas; Ko ima najviše dlaka na jajima? Ko ima najtamnije i uvrnute dlake na jajima?

Matije; Paskal.

Pas; Da vidimo, da, tačno je. Paskal ima dobra dlakava jaja. A kome najviše smrde jaja?

Matije; Paskalu.

Pas; Tačno. Ali Paskal nema kriva kolena. Ko ima tako kriva kolena da to izaziva gađenje? Matije, odgovori! Ko ima kriva kolena?

Matije; Samuel.

Pas; Jako dobro!

Paskal; Ne, ne, ne, ne! Meni se ne gadi kad gledam Samuelova kolena!

Pas; Kakva šteta, Paskal, posle ove greške više ne možeš da osvojiš nagradu. 315! Jel' da da je zabavno?

Samuel; Jako je zabavno.

Pas; Ko je najklempaviji?

Samuel; Ne znam.

Pas; Ne znaš? Pa to je lako! Matije, odovori! Ko ima najprostije uši?

Matije; Ja, gospodine. Ja sam najklempaviji.

Pas; Perfektno, perfektno! Mi u Metraju znamo da se zabavimo! Kome su leđa puna pega, pega kao izludeli mravi u zapaljenom mravinjaku?

Žan; Samuelu.

Pas; Ko ima spuštene ramena? Ko ima ramena tako spuštene da izgleda kao nesretna udovica?

Samuel; Žan.

Pas; Ko ima najkraće ruke? Niko ne zna? Podignite ruke! Hajde, hajde, hajde. Dobro. Ko ima ruke ko nespreatna muva?

Matije; Paskal.

Pas; Bilo je to očigledno pitanje, jako očigledno. Spustite ruke. Ko ima iskrivljene nožne prste tako da izgledaju kao čvorovi nekog kineskog mornara?

Paskal; Ja, gospodine.

Pas; Da, jasno je. Ima li neko nešto da kaže? Postaviću teže pitanje. Ko ima najveću kitu? Ko će da mi odgovori? Ti?

Matije; Ne bih znao da kažem, zavisi.

Pas; Dobar odgovor! Zavisi! Sad su vam kite uplašene, i ne može da se zna kome je ona najveća, ili kome je najtvrđa. Zašto se malko ne pomilujete? Već znate kako se to radi. Pazite da u trljanju o čaršafe ne oda vaše uživanje, ali ja sam u stanju da čujem vaše

ubrzano i uzdržano disanje u mraku. Gledajte kao to ja radim. Hajde, hajde, hajde. 315!
Na slušaš me, jel' tako? Da ili ne?
Samuel; Nema pravila koje kaže da ne mogu da se prekrše pravila. Nema ga.
Pas; U redu. Šta ste spremni da uradite da biste večeras izašli u šetnju?

Žan napravi još jedna korak napred, i šapuće Psu nešto u uvo, u toku nekoliko beskrajnih sekundi. Pas se smeje, da mu njegovu odeću i pusti ga da izađe.

Pas; Igra je završena.
Paskal; A nagrada?

Bili (peva); Pat Džeret je obično pevao
dok smo prelazili granicu;
«kaži mi da li ima nečega što se ne može
ukrasti, kupiti ili prodati
kad nemaš šta da izgubiš».

Pat Džeret i dalje prva
ali ne jaše pored mene,
već zamnom
sa suvim isplaženim jezikom.

Sada je Pat Džeret jedan dobar šerif ,
lovac na ucene kao i drugi.
Ali jedan dresiran i stari pas
nikada ne stiže besnog psa.
Jer bes je ono što ne može
da se ukrade, kupi ili proda.

Bili Kid ujeda i beži
Bili Kid ujeda i beži
Bili Kid ujeda i beži.

Sedam. Jedne stvarne bradavice.

Kalamiti piše pismo svojoj ćerki, uz prilično teškoća.

Kalamiti; Bufalo? Bil? Jesi to ti? Ko je to tamo? Ko si ti, slinavko besramni? Šta gledaš?
Žan; Ja?
Kalamiti; Ko te poslao?
Žan; Niko.
Kalamiti; Gde su ti roditelji?
Žan; Nemam ih.
Kalamiti; Šta hoćeš?
Žan; Ti si žena?
Kalamiti; Nemoj da me zasmeyavaš. Misliš da nisam žena zato što ne nosim suknju?
Nikome ne treba da dokazujem da sam žena. Neću da ćutim kad me prevare, neću da trpim nikakvo ismejavanje, niti treba da laskam nekom prostom čoveku. Nikad to nisam

radila, nisam obavezna na to. Misliš da sam nešto postigla u životu? Ne. Ništa. Da se postigne nešto treba da si koketna, slatka i ljubazna, treba da klekneš na kolena i da se smeješ, da poslušаш, da sakriješ gađenje i bol. I nije to lako, nije to lako za mene. Služim samo za cirkus. Previše si muževna, previše muževna, previše muževna. Brbljivica i muževna. Ružna i muževna. Velika i muževna. Agresivna i muževna. Pijana i muževna. Skandalozna i muževna. Previše voliš pare, kocku i viski. Previše voliš da se jebeš, i da pucaš. Previše dobro sredi svoje stvari, zna da se brani, spremna je na sve, hoće da živi kako joj se prohte, da ide gde hoće a da mora ni od koga da traži dozvolu. Sve to govore o meni... To slušam čitavog života; previše si muževna, previše muževna, previše muževna. Pa sve što vredi je muževno! Shvataš nešto od ovoga što ti pričam?

Žan; Meni kažu da nisam muževan, da nisam dovoljno muškarac jer previše sanjam.

Kalamiti; Uzmi, pij. I pošalji ih u pakao. Hajde, izvređaj ih! Kaži im, na primer...

Kukavice, bojite se da ću da vam nabijem u dupe dok spavate!

Žan; Kukakvice..!

Kalamiti; Nastavi, nastavi.

Žan; Bojite se da ću da vam nabijem u dupe dok spavate! Bojite se da će da vam se dopadne! Bojite se da ćete se potresti i vašim mrtvačkim krevetima! Bojite se onoga što niste u stanju da uradite! Goveda kukavička!

Kalamiti; Nastavi!

Žan; Prostaci! Neznalice! Kurvini sinovi!

Kalamiti; Kurvini sinovi!

Žan; Kurvini sinovi!

Kalamiti; Kurvini sinovi vojnici Heroda koji se kikoću u mraku! Kurvini sinovi šarlatani, lažljivi propovednici, i svi pohepnji ljudi! Kurvini sinovi varalice! Kurvini sinovi očevi koji se uvuku u krevete svojih ćerki!

Žan; Kurvini sinovi roditelji koji ostave svoju decu na đubrištu!

Kalamiti; Kurvini sinovi očevi koji zbrišu jer ne mogu da izdrže krivicu!

Žan; Kurvini sinovi zavidni stražari i zlovoljne sudije!

Kalamiti; Kurvini sinovi ono koji se usude da mi nišane u srce!

Žan; Kurvini sinovi oni koji pokušavaju da me pripitome!

Kalamiti; Kurvini sinovi gledaoci u cirkusu jer aplaudiraju kad vide da sam propala!

Kurvini sinovi muškarci koji se žene sa ženama sa trepavicama kao leptirovima!

Kurvini sinovi!

Žan; Kurvini sinovi!

Piti. Piti. Piti. Promuklost i iscrpljenost.

Kalamiti; Imaš pare?

Žan; Imam cigare.

Kalamiti; U redu je.

Žan; Uzmi.

Kalamiti; Imaš kuću?

Žan; Ne.

Kalamiti; Ni ja. Nije to za mene. U kuću se rade male stvari, dobre stvari, lepe i fine stvari, ženske stvari... Ima nekih žena koje sve to rade dobro. Ali ja hoću da uradim velike stvari, čuješ? A da se urade velike stvari treba se udaljiti. Udaljiti se od kuće, odreći se kuće, i dece i ostalih žena... Ako se spojiš sa ženama, na kraju uđeš u njihovu glupu igru, jedna žena uvek osmatra druge žene, uvek su rivali. To ne mogu da izdržim. Ja volim da vidim moje ime na plakatu cirkusa i u novinama. Muškarcima se to ne

dopada, ali moraju to da progutaju. I ne svađaju se samnom. Ne usuđuju se da me pipnu. Njima se dopada jevtin trijumf. To je ono što ih smiruje. Da savladaju slabe.

Žan; Volela bi da si muškarac?

Kalamiti; Misliš da mi nešto nedostaje? Pogledaj me. Ništa mi ne fali. Ne fali mi snaga, ni brada, ni kita. Ne fali mi bes. Imam besa koji mi je potreban da preživim. Zaista misliš da mi nešto nedostaje?

Kalamiti podigne košulju i pokaže grudi.

Kalamiti; Jesi li pre video ovako nešto? Kaži mi istinu.

Žan; Jednom. 37 sekundi. Kad sam se rodio, majka me je držala u rukama 37 sekundi. Nije se usudila da me gleda u lice, i gledala je kroz prozor. Nije mogla da izdrži moje ćutanje i dala me je na usvajanje.

Kalamiti; Dođi.

Žan ljubi grudi Kalamiti.

Kalamiti; Ništa mi ne fali. Ali sam umorna od borbe za ono što hoću u svetu muškaraca, umorna od borbe za ono što su mi obećali. Umorna sam ali hoću još. Idi.

Žan ode trčeći.

Kalamiti; Hoćeš li doći sutra? Kako se zoveš? Slinavko!

Žan (već napolju i daleko); Žan! Zovem se Žan!

Kalamiti; Žan! Nisam ti pričala priču o Bili Kidu, priču..! Dopala bi ti se ta priča, slinavko. Priča o jednom adolescentu kao što si ti.

Osam. Vratiti se.

Soba 53.

Žan; Dolazim iz cirkusa, ali još uvek ne znam šta je to cirkus. Upoznao sam jednu ženu koja nosi pantalone a nije muškarac. To je žena koja priča ono što hoće da priča. Ne priča istinu iz priče nego svoju istinu. Zove se Kalamiti Džejn. Cirkus dolazi sa Divljeg zapada, daleke i nepoznate zemlje prepune obećanja. Divlji zapad je izvan sveta. Zato tamo mogu da stignu samo hrabri muškarci, najsiromašniji, ono koji nemaju šta da izgube, koji beže od zakona, koji tragaju za zlatom, koji su spremni da pobeđe glad i bolest rizikujući sve u jednoj partiji karata. Na Divljem zapadu je sve moguće. Na Divljem zapadu ni jedan sudija ne bi mogao da mi kaže; «oslobođen jer je delovao nesvesno, i zatvoren do punolestva u popravnom domu..». Na Divljem zapadu zakoni se smišljaju svake noći. I bilo ko može da bude sudija. Sudija Paskal. Sudija Matije. Sudija Samuel. Svako može da postigne ono što sebi odredi. Jer nema nikoga ko može išta da spreči. Tamo nema giljotine. Tamo se sretnu dva čoveka, i mogu da se dogode samo dve stvari. Smrt ili laž. To je kao da je smrt istina.

Paskal; I gde je Divlji zapad?

Žan; U Americi.

Matije; A Indijanci? Jel' bilo Indijanaca u cirkusu?

Bili na gitari tiho prati euforičnu priču Žana.

Žan; Mnogo. Na stotine. Ne govore francuski, čak ni engleski. Puštaju dim na usta, vrište i jašu polugoli. Gađaju strelama otrovanim pljuvačkom nekih zlatnih žaba. Jednog gledaoca je ogrebala jedan od tih strela, i smesta je pao na tlo, počela je pena da mu izlazi na usta i tresao se, sve dok nije došao stari Indijanac da ga izleči. Zapalili su veliku vatru i svi su skakali okolo pevajući i udarajući nogama. Posle je došlo na hiljade žena Indijanki svih uzrasta, stavila su jabuke u pičke a izašla je mermelada...

Samuel; Prestani da govoriš gluposti.

Paskal; Nastavi, nastavi Žan!

Samuel; Zar ne vidite da vas laže?

Matije; Ućuti ti novi.

Paskal; Nastavi, nastavi Žan!

Samuel; Laže vas da biste bili zadovoljni, svi pederi su isti. Ali je ovaj izdajnik. Dolazi iz samice.

Žan; Paskal, dođi. Uzmi.

Paskal; Za mene?

Matije; Šta je to?

Žan; Zrno zlata.

Paskal; Zrno zlata, zrno zlata!

Žan; Ne lažem, dolazim iz cirkusa.

Samuel; Svejedno mi je gde si bio noćas, ti si prokleti izdajnik. Trebalo je svi da izađemo, ne samo ti. Prodao si se. To nije bio plan, nije bio plan. Prodao si se ti sam. To niko ne razume. Ako je istina da si otišao, da si sinoć izašao iz Metraja, ne znam šta onda radiš ovde. Zašto si se vratio. Ti su lud.

Paskal peva zrnu zlata. Matije ga stavi u krevet.

Žan; Mrziš me?

Samuel; Žalim te. Žalim te. Žalim te.

Žan; Hoćeš li umeti da mi oprostiš?

Samuel; Ne može da se oprostí onom kome je izgoreo mozak.

Žan; Zar ne voliš vatru?

Samuel; Zaboravi me.

Žan; To nije moguće.

Samuel; Nema ničeg nemogućeg u Metraju. Neki izađu uveče, i posle se vrate. Nema ničeg nemogućeg.

Žan; Gde hoćeš da odem? Nemam kuću. Nemam gde da se vratim. Bolje mi je ovde, u Metraju. Imam šta hoću.

Matije; Kako ćeš platiti Psu? Šta si mu obećao?

Devet; Interni dug.

Žan ga besno nabije Psu. Penetracija gruba, jasna i prosta. Pas slini. Žan ga šutne bez volje i ode.

Pas. Hvala.

Bolan i zadovoljan, Pas se gleda u ogledalu.

Bil (peva); Pazi sa psima
koji šepajući prelaze
pustu ulicu.

To su ugledni ljudi,
bolesni od veličine,
patroliraju noću
i paze na naše gradove.

Pazi sa psima
koji će uraditi bilo šta
samo da pobeđe.

To su istaknuti ljudi
izabrani da obese,
da linčuju, obeleže i spale
sumnjive i kriminalce.

Pazi sa psima
koji spavaju u senci
i pljuju otuđeni.

Deset. Pokušaj moguće nesvestice.

Kalamiti Džejn uči Žana kako da puca ne trepnuvši.

Kalamiti; Znaš li šta me najviše boli? Kad umrem, neće me sahraniti pored njega. Ima jedan prazan grob pored njega. Ali nije za mene, to je za onu fuksu prenamagušu od njegove žene, sa kojom nije voleo da se jebe. To je suvo drvo, ko voli da se popne na suvo drvo? Iako zna da napravi puding za Božić. To ne zna sav svet. Puding sa suvim grožđem i korom od pomorandže. Onesvesti se lako, a muškarce oduševljava kad se žene onesveste, tako se osećaju više muškarcima.
Žan; Nikada nisam video nekoga da se onesvesti.

Kalamiti uzdahne i polako padne na tlo. Žan ostane zapanjen, posle se smeje. Kalamiti leži na tlu. Žan se uplaši. Kalamiti otvori jedno oko.

Kalamiti; Sad treba da dođeš i da me pljesneš, da me malo prodrmaš, dođi. Jače, hajde. Zar se ne osećaš više muškarcem? Vidi, onesvesti se ti i pokazaću ti kako se to radi.

Žan uzdahne i padne. Kalamiti dođe uz njega i drmusa ga. Posle počne da ga golica.

Žan; Vidi, počinje da mi se diže.

Kalamiti; Pasti u nesvest uvek funkcioniše. Posle nesvestice muškarac nosi ženu u krevet.

Žan; I jebe je?

Kalamiti; Pokuša. Ali ako je suvo drvo i pravi puding, neće se dati. Hoćeš da prestanem?

Kalamiti ga i dalje golica.

Žan; Ne! Produži!

Kalamiti mu ga popuši.

Bili (peva); Sve sam radio,
sve sam doživeo.
Kad bih imao snage
tražio bih
još jedno leto
bez vatrometa

Leto sa noćima
bez cveća, bez plate.
Leto da se plače
i da se vučem po ravnici.
Jedno leto, jedan rođendan.
Jadan viski, jedna lagani poljubac.

Kad bih imao snage
Tražio bih
još jedno leto
a da ti ne slomim grkljan.
Jedno leto da se zavija,
vrelo, sve je svejedno.

Kalamiti; Ponekad mislim da bi trebalo da umrem pre od nje. Da umrem ovako, odjednom, iznenada, dok ona pravi jedan od svojih glupavih pudinga. Ti bi mogao da odneseš moj leš i da me sahraniš pored njega. Uradio bi to za mene, Žan? Imaćeš snage da odneseš moj leš donde?

Žan; Naravno.

Kalamiti; Daj da vidim te ruke, hajde, Žan, zavrni rukave. Da, izgleda da imaš mišiće ispod kože. Kad odrasteš, bićeš jako lep čovek.

Žan; Ja sam odrastao.

Kalamiti; Da, ali kroz nekoliko godina ćeš biti još stariji i volećeš da budeš lep muškarac, videćeš.

Žan; Hoću da budem kao ti, Džejn.

Kalamiti; Ne. Treba da učiniš da te cene, čuješ me? Nemoj da dozvoliš da za tebe plaćaju koliko im se prohte. I pre svega, nikad nemoj da se zaljubiš, čuješ me? Nemoj da pustiš da te iko vidi da plačeš.

Žan; Volim te.

Kalamiti; Žan.

Žan; Žan.

Kalamiti; Zagrli me, zagrli me jako.

Jedanaest. Biti pakao.

Žan trči. Trči da se vrati u Metraj.

Bili (peva); Mene nećete videti na vešalima,
možda u nekoj reci
sa kamenjem u džepovima.
Niko ne može da kupi moj život
ni moju smrt takođe.

Pet hiljhada dolara za moju glavu!

Toliko se bojite
mog uzrasta i neposlušnosti?
Ili već znate da sam pakao
i ne važe mi vaši zakoni?

Sam sam i nemam ništa,
samo čizme vezane za kožu,
lucidnost ovog revolvera
i moju krv napunjenu mržnjom.

Toliko se bojite
mog uzrasta i neposlušnosti?
Ili već znate da sam pakao
i ne važe mi vaši zakoni?

U ovom raju laži
zar mislite da je lako biti pakao,
podceniti bol,
napuniti se vremenom i nastaviti da trčiš...
Ali granica je moje mesto
gde vam se smejem.

Dvanaest. Plač i san. Posle svađe oko zrna zlata.

Žan dolazi iz cirkusa. U sobi 53. Matije kašlje. Paskal krvvari i udara glavom o zid.

Paskal; Zašto, zbog čega, zašto, zbog čega, zašto, zbog čega, zašto, zbog čega, zašto...
Žan; Gde je Pas?
Paskal; Pas, stoka! Pas, stoka!
Matije; Rekao je da će sada da se vrati!
Žan; Šta ti tu radiš?
Matije; Ništa sam ne mogu da uradim.
Žan; Gde je Samuel?
Matije; Novi je kidnuo i ušao u šumu kao idiot. Stražati su bili pijani kad se začuo alarm, pustili su pse i pojurili za njim kao za jelenom. Umro je zbog krvarenja jer su pokušali testerom da mu odseku jaja...

Žan zaustavi Paskala. Zaveže mu komad košulje oko glave. Krvaranje se zaustavlja.

Paskal; Lopov, lopov, lopov, lopov, lopov! Odneo je zlatno zrno, zrno sa Divljeg zapada! Moje američko zrno! Moje američko zrno! Šta da radim bez njega?

Žan; Ići ćemo u Ameriku i pronaći ćemo mnogo zrna, premnogo. Samo treba ruku da gurneš u reku i da ih izvadiš punu šaku. Ima ih toliko da možeš kuću da napraviš od zrna zlata...

Ulazi Pas.

Pas; Skloni se odatle!

Žan; Šta je to?

Pas; Sedativ. Najbolje rešenje za ovog idiota. Ne znam tačnu količinu, ali će bi biti bolje. Drugi stražari su to već probali. Stiša bes lenjih tela, umekša strasti, smiruje zapaljene jezike. Najbolje rešenje. Izvanredno rešenje, jedinstveno. Kažu da je čak bolje od samice.

Pas ode.

Paskal; Pas...mi ulazi u glavu. Pas, stoko!

Žan; Otišao je. Danas je umoran.

Paskal; Ne prestaje da me gleda. Gleda me.

Žan; Neće se vratiti.

Paskal; Ovde je, unutra.

Žan; Uhvati me, Paskal, uhvati me čvrsto za ruku.

Paskal; Ako zaspiš, gotov si, zar ne?

Žan; Jače.

Paskal; Ne mogu.

Žan; Jače.

Paskal; Smanjuju mi se oči, ne vidim dobro. Mislim da spavam. Rani me, brzo, rani me. Gotov sam. Gotov sam. Odavde u ludnicu. Ako dođe moja majka da me traži, kaži joj gde sam, kaži joj... Kaži joj da nisam dobio njena pisma. Kaži joj da znam da mi je poslala mnogo pisama. Kaži joj da nisam hteo da povredim onu malu. Kaži joj da je to bilo nehotice, kaži...

Paskal pustu Žanovu ruku.

Žan; Onesvestio se.

Matije; Nikada nisam video nekoga da se onesvesti. Hoće li da se probudi?

Žan; Ne znam. Mislim da hoće.

Matije; Mogu li i ja da spavam? Umoran sam.

Žan prilazi krevetu Matijea. Čaršafi vlažni.

Žan; Opet!

Matije; Nemoj to nikom da kažeš.

Žan; Zašto nisi otišao u klozet?

Matije; Hladno je. A Paskal nije prestajao da viče.... Nisam mogao da sprečim.

Žan; Do sutra se to neće osušiti, i Sova će to primetiti.

Matije; Žao mi je.

Žan; Šta je to? Okreni jastuk. Koliko dugo već iskašljavaš krv?

Matije; Ne znam. Svaki put pljujem sve više.

Žan; Zašto ništa nisi rekao?

Matije; Više volim da ne otvorim usta. Ako ih otvorim izađe još više.

Žan; Lezi u moj krevet.

Matije; Žan.

Žan; Ovde sam.

Matije; Ako opet odeš, nemoj da se vratiš. To bi trebalo da uradiš, da se ne vratiš. Ne razumem zašto se vraćaš. Plačeš?

Žan; Pogledaj, tamo.

Matije; Gde?

Žan; Vidiš ga?

Matije; Ne.

Žan; To je Bili.

Matije; Bili Kid?

Žan; Na vratima.

Matije; Ne vidim ga.

Žan; Ponekad dođe da me vidi. Vidiš ga sad? Nosi izbušeni šešir, i maramu oko vrata. Vidiš taj sjaj?

Matije; Da.

Žan; To je njegov pištolj.

Matije; Stvarno. Sad ga vidim.

Bili se nasloni na dovratak vrata.

Žan; Došao je da nas čuva.

Matije; Došao je iz Amerike?

Žan; Ne. Još dalje od toga. Dolazi iz pakla. Možeš da mu nabrojiš sve stvari koje si ukrao.

Matije; Samuel...

Žan; Ne govorimo o onima koji su otišli.

Matije; On nije ukrao zlatno zrno. To sam bio ja, bio sam ja...

Matije i dalje kašlje. Žan ugasi svetlo.

Matije (za sebe) 1852 komada hleba, 369 maramica, 1293 sata, 937 zlatnih lanaca, 89 prstenova...

Žan legne u Samuelov krevet. Miriše čaršaf, pokrivač, jastuk. Sve dok se skoro ne uguši. Onda se rani.

Žan; Nisi ostavio ni jedan zaboravljeni komad tvog srca u Metraju. Ni jedan komad za mene. Ništa. Ništa. Ja bih bio u stanju da ti dam sve u zamenu za ništa. Moj neumorni kurac za tvoj opušteni kurac. Moju veselu kožu za tvoju neosetljivu kožu. Moj žalosni jezik za tvoj ravnodušni jezik. Moje ranjeno sreća za tvoje smrznuto srce.

Trinaest. Ravnodušnost.

Žan zatvori oči dok ga Pas jebe.

Žan; Sanjaćeš me, kurvin sine! Sanjaćeš me...!

Bili (peva); Ima jedno mesto bez imena
na granici
gde se kriju
ljudi umorni
da beže sami.

Ima jedno izgubljeno mesto
pred vratima neba
gde anđeli
rašire noge
i lepo se provedu.

Koliko još puta treba da se moliš
da bi znao da nema nikoga sa tobom?
Koliko još godina možeš da živiš
a da ne upoznaš slobodu?

Ima jedno mesto bez vremena
daleko od kuće
gde se sve zaboravi;
zagrljaji, obećanja,
glad i Očenaš.

Ima jedno mesto bez sna
jedna rov
gde niko ne spava
i igra se pokrer
sve do zore.

Koliko još puta treba da se moliš
da bi znao da nema nikoga sa tobom?
Koliko još godina možeš da živiš
a da ne upoznaš slobodu?

Ima jedno mest bez svetla
jedan put
gde se pipajući
leče ranjena srca.

Koliko još puta treba da se moliš
da bi znao da nema nikoga sa tobom?
Koliko još godina možeš da živiš
a da ne upoznaš slobodu?

Četrnaest; Umazana želja.

Napolju; Indijanci i kauboji sve skupljaju. Unutra; Bili masturbira. Peva. Kalamiti u krevetu, hvata se za noge Žana, koji je upravo stigao.

Kalamiti; Imam spremu na trepavicama, skini mi je, neće sama da spadne. Mnogo ti je trebalo da dođeš.

Žan; Nemaš ništa.

Kalamiti; Spavam sa spremom na trepavicama i mislim, to je laž, to je samo utisak, noćna mora pre nego što zaspim.

Žan; Ja takođe, ponekad, imam noćne more upravo u tom trenutku, pre nego što potpuno padnem. I slušam muziku...

Kalamiti; Ali kad se probudim, sperma je i dalje tu, zalepljena za moje trepavice. Tada povraćam iz kreveta, povraćam jer ne mogu da podnesem spermu na trepavicama. Zar ima nečeg strašnijeg nego kad se žena probudi sama?

Žan; Sad nisi sama.

Kalamiti; Sad ne. Ali Bufalo skuplja sve. Odlazimo za nekoliko sati. Odlazak je kao neki poraz, ne znam, zašto. Svaki put kad odlazim iz nekog mesta osećam da sam izgubila, da sam izgubila... Svaki put to teže podnosim. Moje telo to teže podnosi. Ali, ipak nisam slomljena. Pitam se koliko ćeš još da izdržiš. Šta treba da se dogodi pa da ti se srce na kraju slomi. Šta treba da se dogodi pa da vene puknu. Šta treba da se dogodi pa da jetra pukne.

Žan; Pusti me.

Kalamiti; Kaži mi. Šta treba da se dogodi? Šta treba da se dogodi? Koliko još poraza? Koliko još neuspeha? Koliko smrti još?

Žan (pruža joj flašu); Šta hoćeš, Kalamiti, šta hoćeš? Šta mogu da uradim za tebe?

Kalamiti; Udalji se od Heroda. Udalji se od kraljeva, očeva, stražara, sudija. Udalji se od moćnih. Usudi se da živiš sa srcem na granici. Nedaj da ti ga zgaze kurvini sinovi. Nije ti potrebno ništa ni od koga, ne treba da se popraviš ni ispraviš. Pitali su se kako je jedan momak kao Bili sposoban da ubija i ubija. Govorili su da se omladina pokvarila, da je Bili zbunjen i da ne zna ni ko je, ni šta hoće. A oni možda znaju ko su? Možda kurvini sinovi znaju više? Bili je znao šta je hteo. I ti takođe to znaš. Sposoban si da živiš u zatvori da bi upoznao lepotu. Nisi izgubljen, samo si žedan, jel' tako? Toliko si žedan da si spreman na sve samo da bi osetio kako te probija lepota. Nasuprot, ja sve teže podnosim sve. Čak ne mogu ni da te gledam previše vremena. Boli me da te gledam. Podsećaš me na sve što sam izgubila. Treba da zaboravim...ali piti ne funkcioniše. Dođeš ti, ti, ti me podsećaš na to da je kasno. Kasno je. Jednom sam imala nade, ali je više nemam. Ništa mi nije ostalo. Pogledaj sva ova pisma. Svake noći pišem pisma. Sveke noći već 24 godine, 5 meseci i 3 dana. Svake noći.

Žan (čita); «Moraš da oprostiš svojoj majci, Džejn. Ona zna da je čudna i malo udarena. Uskoro ću te videti, ali moram da odigram jedan poker i da zaradim 20 000 dolara pre nego što ću moći da te vidim». Ali, ova pisma...

Kalamiti; Znam, nisam ih poslala. Vрати mi ih. Nikada nisam ni jedno poslala. Sva čuvam vezana trakom, napišem ih i čuvam ih. Ne pitaj me zašto. Bufalo kaže da nisam sretna jer to neću da budem. Ne razume da sam nesposobna... Većina oružja dobro funkcioniše, ali još uvek prodaju neka defektna, i kad pritisneš oroz, izađe ti metak kroz dršku. Ja sam kao beskorisni revolver. Nesposobna sam za sreću.

Žan ljubi Kalamit, svu je izljubi. Poljpci u lavirintu uha i po suvim bradavicama.

Petnaest. Izvan sveta.

U šumi. Žan trči ka Metraju. Bili zaustavi Žana.

Bili; Udalji se. Ne vraćaj se na to mesto. Čini deo sveta koji te odbacuje. Nemaš ništa da kriješ. Znaš da ti tamo nije ostalo ništa. Znaš da zaslužuješ nešto bolje. Treba samo da prestaneš da se bojiš. Strah ničemu ne služi. Uzmi, meni više ne treba.

Žan; Pravi pravcati...kolt 45! Mogu li da ga pipnem?

Bili; Zadrži ga.

Žan; Mogu li da pođem sa tobom?

Bili; Ja idem sa tobom.

«Ja sam mrtav u tebi; pomešan sa tvojom krvlju,
jurim tvojim venama, isparavam kroz tvoje pore
i tvoje srce živi od mene,
sa cvećem sa groblja koje se hrani
leševima» (ovo je citat; Sveta Marija od Cveća – Žan Žene)

Žan se okrene, prolazi kroz mrak. Pojavi se na ravnicima koja plamti roze.

Bili (peva); Pobegao sam iz sveta mrtvih.

Izaberem slobodu i ne trepnuvši.

Naučio sam da pijem polako

a da puca brzo.

Bog mi aplaudira

svaki put kad pritisnem oroz

jer sam i dalje na nogama kad onaj drugi padne.

I jeza me zasmejava,

zanos da se preživi.

Bili Kid neće da spava

(ni u grobu neće da spava)

Bili Kid neće da spava

*Sa palčevima u džepovima, Bili u tišini započne kaubojsku igru. I nestane igrajući
Jedino što ostaje je njegov skelet kako se smeje.*

KRAJ